

Cô này vô tình, nguyên tắc vô nhân tính phải báo cáo ngay, còn chị ai biết

Tôi du học Tây v! Câu đ n gi n th nh ng lanh l nh nh ti ng chuông m i đúc. Chị “Tây” không chính xác v đ a lý nh ng chu n xác v s phân chia c p b c cũng nh cái nhìn trong xã h i. Có đi u tôi ch đi “Tây” Nga v ch không “Tây” M , “Tây” Úc hay “Tây” Đ c, Pháp... Cái “thi t thời” hôm nay là “u đ i” tr c kia c a B đ i h c dành cho tôi. Ch gì n c Nga cũng “ông anh c” c a Vi t nam – “n c c ng hòa th 16 c a Liên xô”.

Tôi là k s kinh t Nga v. Nghe không vang nh câu trên. Phải thôi. Kinh t Nga ch c năm nay lu mu, ch ra “k ho ch qu c gia”, ch ra “kinh t th tr ng”. Sách v là ph ng ti n cãi nhau c a các nhà “đ i m i”. Năm năm đèn sách nhét th đó vào đ u không ng ng n là may.

Tôi mang chi c b ng đi xin vi c. Đ u tiên tôi mua báo, nghiên c u “tuy n ng i”, đánh đ u xanh đ nh ng ch “kh thi” và b t đ u g i đ i n. Nhà có đ i n tho i l i đ đ ng. Tuy nhiên, m i l n “b t” đ c gi ng đ u dây kia, hi n t ng này chi m 30% s l n g i, m và bà ch dâu đ u “ý t” xem đ ng h . Nào tôi có ham “n u cháo đ i n tho i” mà t i phí đ i n tho i “c u” vào đ ng l ng g m quá. Tôi đi Tây, t ng “kinh t” cho gia đình m y năm sinh viên. Nào đâu đúng th i k khó khăn. Vi t nam qua th i “tem phi u” t lâu mà n c Nga b t đ u “talon”*. Tháng 2 kg đ ng, 7 l ng th t, 2 chai vôtka là tiêu chu n sinh viên! “Talon” đ ng, r u t m đ còn th t thi u n ng. Ra ch , có đ y, nh ng h c b ng eo h p. Ch ng nh đ con gái ch t đ i đ t n c Xã h i ch nghĩa, m tôi đành ti p vi n. Năm năm “h ch toán” ra ch c cũng l m c a m tôi i. Bi t thân, bi t ph n, v n c tôi không dám làm mình, làm m y “quen Tây” th n , th kia. Ch duy nh t cái “màn tra t n” 6 gi sáng b khu vực đ âm thanh “n i” “ngo i” là tôi “choáng” h n. “N i” là ti ng m tôi m c a s t đ t p th đ c, ch dâu tranh th sáng có n c b m gi t giữ. Xô ch u “duy t binh” x ng xo ng ra tr n c dùng trong ngày. “Ngo i” là ti ng rao bán. T “m nóng”, “bánh cu n”, “xôi” các lo i đ n g o t , g o n p “tên tu i” nghe nh ti ng

Viết Kịch u hí hống

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Thế, học mớ mớ i kèm mùi khó t... Điền nhớt là ông mãnh “mớ nóng” sáng nào cũng nh
“đồng hồ Tây”. Nó đồng hồ i cớ a sớ tôi gào “mì nóng” lạnh lồi, kớ t thúc bớ ng chớ “ròn”. Chao ôi,
khâm phớ c đớ nớ y cớ a lớ i nó. Đớ rớ ng, cớ miớ n Bớ c có mình nó biớ t phát âm chớ R! Không
trớ n đớ c nhớ ng âm thanh đó, tôi chú đớ u vào đớ ng chớ chớ u đớ ng qua “cớ n bớ cớ c”. Nhớ ng
giớ “thái lai” đớ n là lúc mớ tôi đi tớ p thớ đớ c vớ. Nhìn con gái còn “giớ đớ ng đồ”, bà lớ i ca “đớ y sớ m
có lớ i cho sớ c khớ e” là lá la... Thôi thà đớ y bớ ng cho xong.

Chuyện xin viớ c không thớ gớ i đớ n thoớ i. Tôi đã qua bài hớ c thớ nhớt khi tớ ng kớ t thông tin qua
đớ n thoớ i là con sớ 0 tròn trĩnh. Mớ y ngớ i tớ c đớ n thoớ i học c nhớ m nhớ ng học chớ ng trớ lớ i
câu nào cho ra hớ n.

Tôi mò tớ i “Trung tâm giớ i thiớ u viớ c làm” và thớ y ngay mình là con ngớ ngớ n. Vớ a lớ “tớ t nghiớ p
ớ Nga vớ”, hớ hớ i ngay:

- Sao không ớ lớ i, vớ làm gì?

- Làm viớ c.

- Viớ c gì mà làm?

Tôi trớ mớ t nhìn hớ, thớ m đớ m lớ i xem mình có vào nhớ m chớ.

- Ớ đây không giớ i thiớ u viớ c à? Sao ngoài kia cớ chớ c ngớ i làm hớ sớ ?

- Hớ làm hớ sớ xin đi ra nớ c ngoài lao đớ ng, làm ăn. Đi Hàn quớ c, Libi, Iran... có cớ đi Nga đớ y.

Cô có muớ n...

Tôi xua tay cảm ớ n rớ i chuớ n thớ ng ra cớ ng.

Bài hớ c thớ hai. Tránh lai vãng ớ “Trung tâm giớ i thiớ u mớ ám”. Không khéo bớ lớ n vào hàng
ngũ các cô gái “sính” chớ ng Đài Loan.

Sau hai bài hớ c, 50% nhiớt tình “phớ c vớ đớ t nớ c” đã đi tong. Tôi chuyớ n sang “xu hớ ng”
nghe ngóng chớ không đớ u làm theo báo nớ a. Ngớ i thân mong ngóng tôi vớ sau nhớ ng
năm xa cách, qua 5 tháng, tình cớ m cũng vớ i đi. Đớ n mớ tôi còn sớ t ruớ t khi thớ y con gái thớ t
nghiớ p nớ m chớ ng gớ ng ớ nhà. Bà rớ rớ “nhàn cớ viớ i đớ y con ớ”. Đúng quá, nhàn đớ n “rách
viớ c” đây. Sáng chiớ u cớ m nớ c. Tớ ngày tôi vớ, tớ đớ ng “Osin” vớ quê. Chớ hiớ u bà chớ dầu tớ t
nghiớ p khoa kinh tớ ớ dầu mà giớ i tính thớ. Tôi hớ m hớ c cũng chớ u, nhần nhó mớ tôi chớ “hát”
nớ a tiớ ng đớ n ong thớ mớ t. Bớ n bè, đớ a có viớ c đi cớ ngày, đớ a chớ a có viớ c lớ i có ngớ i yêu,
chớ ng con. Tôi trớ thớ đớ a, chớ ng nhớ trách ông Trớ i. May còn dấm ba đớ a “lớ lớ ng giớ a trớ i”.
Tớ i tớ i tôi xách xe chớ y qua nhà chúng tán gớ u, chia xớ “mánh khéo sớ ng đớ i”. Tôi hiớ u giớ
ngớ i ta xin viớ c là xin vào chớ có “mớ u”. “Mớ u” là bớ ng lớ c. Khoớ n này không thớ có ngay khi
mớ i làm mà phớ i nhích lên “lão làng”. Không phớ i ai cũng nhớ p nhớ m lên đớ c. Chớ nhớ ng “tinh
hoa” thôi. “Mớ u” nớ a là “mớ u đi Tây” theo suớ t “nâng cao”. Tớ i bớ n tôi may mớ n có viớ c thớ y chí
tiớ n thớ cớ a chúng nhuớ m sớ c “hớ ng ngoớ i”. Chúng cong mông theo các lớ p tiớ ng Anh, tiớ ng
Pháp nhớ lớ “sớ ng gớ p”, xem ngoớ i ngớ là cái “cánh” mang chúng ra bớ u trớ i tớ do. Sau mớ y
tháng “thớ t nghiớ p” tớ mớ t con “Nga ngớ” tôi kớ t hớ p tính nói thớ ng, nói thớ t cớ a Tây vớ i ngoa
ngớ t cớ a mớ y bà hàng rau, hàng thớ t mà mớ i ngày hai lớ n tôi nhớ n mớ t thành mớ t đớ ng “cớ

Viết Kịch u hí hòng

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

chủ" mà mình tôi không chấp nhận được. Bên bè bạn tôi là "huấn luyện viên phụ huynh" tầm cỡ. Tôi chấp mình tôi mua nệm y tế hình ảnh nhấc a con gái út thùy mà cõa trộm c ngày đi Tây, chuyển sang tôi "biên" bà phụ chấp nhận triết lý "cái gì cũng có thể với con gái mình", thậm chí là cõp biên! Một kết quả đôi bên cùng có lợi. Tôi được cõ do, mình tôi khi thõp thõm khi khuya khoắt. Nhưng mình cái lợi nã mà tôi chấp a lũng đõ c. Tình trạng "bị đõ" cõ a tôi khi ng bõ tinh thần cõ nhà nên hõ huy đõ ng toàn bõ các mõi quen biết hàng tõ "bõ đõ bác" đõ n "phi đao" đõ tìm việc cho tôi. Vào mình bõ a cõ m chiõ u, ông anh trai yêu quý thông báo mình tin quan trọng rõ ng ông giám đõ c, bõ n cũ hõ i phõ thông, dù mõi tìm lõ i nhõ ng có nhiõ u duyên nõ , nhõ n tôi vào công ty ông ta. Mà đõ là công ty nhà nõ c trăm phõ n trăm, thuõ c Bõ khoa hõ c và Công nghõ môi trõ ng cõ mà. Cõ nhà xõn xao, khõ i sõ c. Tôi cũng hí hõ ng nhõ sõ p thành "ông nõ , bà kia". Thêm bài hõ c thõ ba. Muaõ n xin đõ c việc phõ i quen biết. Tõ ng quát, muaõ n đõ c bõ t kõ việc gì đõ u phõ i có "quan hõ ". Cõ kiõ m chấp ng bõ ng nhõ ng buõ i tôi "đánh quõ " nhà bõ n bè là biõ t. Chõ dâu hay mình tôi đi chõ , y rõ ng bõ n bán hàng nó giõ i cho rau già, bí xõ , thõ t dai nõách. Không có "quan hõ khách hàng thõ ng xuyên" tôi xây đõ ng mõi tháng nay làm sao có đõ ăn ngon. Tôi giõ ra chõ mua cõ tuõ n không trõ tiõ n là cõ vô tõ . Quen thõ , không chấp ng khi nào cõ i, tôi phát đõ i cho chúng thiõ p mõi cũng chấp ng có gì muaõ i mình hõ t!

Ông anh giõ c tôi tõ i Bõ Giáo đõ c và Đào tõ o xin giõ y chấp ng nhõ n tõ t nghiõ p làm hõ sõ . Tôi ngoõ c mõ m cõi "bõ ng sõ sõ ra còn chấp ng nhõ n, chấp ng nhiõ c gì" liõ n bõ cõ nhà xõm vào sõ võ ác liõ t. Mõi ngõ i mình t giõ ng lên lõ p hõng đõ p cái thõi "ngõng nghõnh" cõ a tôi.

Mõi giõ sáng tôi có mình tõ cõ ng Bõ Giáo đõ c và Đào tõ o. "Mõi năm trõ ng cây, trăm năm trõ ng ngõ i" có khác, nhà cõ a cõ a Bõ đàng hoàng, khang trang. Khu võ n thõnh thang giõ a thõ đõ tõ c đõ t, tõ c vàng nhõn sõ ng mình t. Tôi tiõ n đõ n khu nhà 5 tõ ng, bõ t đõ u mình t chủõ i nhõ ng "xin lõ i chú", "xin lõ i cô" và cuõ c "viõ t đõ" theo cõ u thang. Giõ tôi mõi biõ t ngõ i Viõ t nam nào có tính "nhõng mũ" vào chuyển ngõ i khác. Tõ t cõ các câu hõ i cõ a tôi đõ u đõ c trõ lõ i uõ "không rõ", "hình nhõ ". Tôi khõng ngõ i vì leo thang nhõ ng ngõ ra vì sao mình tôi võ hõ u rõ i còn tõ p chõ y(!). Cuõ i cùng tôi cũng mò ra phõng phõ trách lõ u hõ c sinh tõ t nghiõ p. Tôi gõ cõ a đõng đõ c, bõ c vào sau tiõ ng hõ m. Tôi chào lõ ch sõ dù chõ nhõ n lõ i chiõ c gõ t hay lay đõ ng cõ cõ .

- Cô cõ n gì?

Mình t trong hai ngõ i đõn ông đõng đõ c báo hõ t hàm hõ i.

- Thõ a, cháu xin chấp ng nhõ n tõ t nghiõ p đõ làm hõ sõ xin việc.

- Võ bao giõ ?

- Đõ , gõ n mình t năm.

- Sao giõ mõi lên đõy?

- Đõ ... chấp ng ai bõ o cháu phõ i lên ngay cõ .

- Cô này vô tõ chõ c, nguyên tõ c võ nõ c phõ i báo cáo ngay, còn chõ ai bõ o.

Viết Kịch u hí hống

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Bà mẹ ng “ngà a tai” là mẹ nhợng bài học c nhà dợy hôm qua còn nguyên nên tôi im nhợ hợ n. Tôi rút bợ ng, sợ điợ m cùng giợ y sợ quán cợ p trình ông ta.

Ông ta cợ m tợ m bợ ng, không đợ c mà lợ t qua, lợ t lợ i. Lợ t chán ông quay nhìn tôi. Nhìn nhợ đánh giá mợ t hàng, không khác gì tôi chợ n cá. Thợ m chí còn bợu môi. Tôi nghĩ, ông này mua cá mà “thợ hiợ n” thợ , bợ n hàng cá chợ i cho tanh ngợ ợ i. Nghợ gì thì nghĩ tôi vợ n làm mợ t khép nép. Chợ t ông ta ném bợ t cợ bợ ng lợ n giợ y tợ cợ a tôi xuợ ng bàn, hợ i gợ n lợ n:

- Học gì? Ở đâu?
- Dợ kinh tợ , trợ ợ ng Plekhanov ở Matxcợ va.
- Học tợ năm nào? Tợ t nghiợ p năm nào?
- Dợ ... nhợ ng điợ u đó có cợ trong bợ ng rợ i, sao chú còn hợ i.
- Tôi hợ i là viợ c cợ a tôi. Cô không trợ lợ i đợ ợ c phợ i không?

Ông ta ngợ ng nhìn tôi mãi nguyợ n. Chợ hiợ u ông ta phát minh đợ ợ c cái quái gì tợ mợ y câu hợ i trợ con đó mà mợ t ông chợ t ánh lên ranh mãnh.

- Cô học hành cái gì. Sang chợ lo đi buôn, bợ ng thì mua.
- Tôi há hợ c mợ m còn chợ a tin ông ta đang “vu cáo” mình. Ông ta dợ n tợ p:
- Cô nói tôi nghe, bợ ng này cô mua bao nhiêu?

Đợ n nợ ợ c này tôi chợ u hợ t nợ i. Bao kinh nghiợ m cãi nhau vợ i mợ y bà ngoài chợ chợ t loang loáng trợ vợ . Tôi vênh mợ t không kém ông ta, mợ t cũng “đèn pha ô tô” xoáy áp đợ o:

- Chú nói bợ ng này giợ ? Chú nói bợ ng này mua? Nghĩa là bợ ng điợ m cũng giợ , giợ y chợ ng nhợ n cợ a chú trợ ợ ng phòng Lợ u hợ c sinh Matxcợ va cũng mua nợ t. Vợ y chú làm ợ n ghi cho cháu mợ y chợ vào đây. Tiợ n ký và đóng đợ u luôn cho cháu. “Nói có sách, mách có chợ ng”, mai kia có ngợ ợ i sang Matxcợ va, cháu kiợ m chợ ng lợ i chú.

Vợ a nói tôi vợ a rút xoợ ch tợ giợ y và cây bút đợ t trợ ợ c mợ t ông ta. Ông ta đợ ng bợ t dợ y, há hợ c mợ m chợ ng khác gì tôi lúc trợ ợ c, lợ p bợ p:

- Cô... cô ăn nói vợ i tôi thợ hợ . Giợ ng lợ ợ i con buôn...
- Chú nhìn ngợ ợ i nhợ thợ n. Cháu học kinh tợ chú nói đi buôn. Bợ ng chú lợ t qua mà biợ t giợ , thợ t kém gì ngợ ợ i buôn “xanh”...

Ông ta đợ p bàn đánh rợ m:

- Cô tợ ợ ng đây là chợ , cô phát biợ u vô tợ chợ c... biợ t đây là đâu không?

Tôi suyợ tợ a cũng hợ c bà bán thợ t bò kèm 70% thợ t trâu ngoài chợ chợ ng tay vô hông, “quợ c” lợ i:

Viết Kịch u hí i h

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Kính nghi m B Giáo d c và Đào tạo đã d y tôi ch ng nên ng c nhiên tr c câu hí i th a.

Ngoan ngoãn nh i ông anh d n, tôi th th :

- D th a, anh Bình d n sáng nay em t i làm quen v i các anh ch .

Tình hình nghe ra ch ng sáng s a h n sau câu tr i nhún nh ng c a tôi. May cô gái g n c a b c t i kéo gh m i tôi. Tôi đ y c m kích. Tôi li c tìm b m pha trà, l y m y gói bánh k o, thu c lá ra đ t trên bàn, m nh d n hí i cô gái còn đang đ ng g n tôi:

- Cho mình m n m y chi c đĩa đ c không?

“Đ ng mình trong hy v ng” c a tôi nhanh nh n m t l y đ và giúp tôi. Tôi th m cảm n Tr i. Dù thái đ c a tôi gi không còn t tin nh tr c nh ng tôi v n đ “kh năng” bê ra t ng bàn m i các v đang chi m ch đ c báo và bình lu n chuy n không đâu. T t nhiên h u ng trà. T t nhiên h g m nh m bánh k o và coi s ph c v c a tôi là “t t nhiên” kh i c n c m n. Còn tôi “t t nhiên” ph i quên thói l ch s c a Tây mà coi đó là văn hóa Vi t nam!

Ng i đàn ông ng i g n c a s ch t c t ngang câu chuy n v giá xe máy Thái lan đang xu ng:

- Em h c ngành gì bên Nga?

- D em h c Kinh t .

- L i Kinh t - gi ng kim l n này hí i méo có l do chi c k o H i châu còn m c trong rặng – Đâu cũng nhan nh n k s kinh t . Mang ti ng h c hành mà ch bi t “đ ch” gì. Làm h p đ ng vi t ngu b m . Cháu ông Vi n phó h c Kinh t v a vào Vi n, con bà Hoài phòng “Công ngh nguyên t ” cũng đang làm h p đ ng bên đó.

Tôi kh nh n m t. “L i g p b n “chú Đ o” r i. Gi mà ông hí i giá b ng Đ i h c, mình ph i hô bao nhiêu đây?”.

- Cô i đâu đ n đây?

Chi c k o đã chui t t vào h ng nên câu hí i vang lên lanh l nh. M t câu hí i đ n gi n nh bài h c đ u tiên c a ch ng trình h c ngo i ng , ông có hí i b ng ti ng Anh tôi v n tr i vô t .

- Em i Hà n i .

Nh ng khuôn m t “đ y n t ng” hí n ra. Cấu k nh là c a ông gi ng kim:

- Ai ch bi t Hà n i. Quen ai mà t i đây?

- Á... – hí i ng ng vì s “ch m hí u” nh ng tôi ch a ngay- D , em ch quen anh Bình giám đ c thôi .

- Quen m i ông Bình mà xin đ c vào Vi n l n th này. Gi ng i th c m c kèm theo cái nhìn nghi v n r t “n tính”.

Viết Kịch u hí hống

Tác Giả: Khuyết Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

Tôi còn quen thêm đợc ai tợ ngày vợ nợợc ngoài mợ y bà buôn ngoài chợ .

- Thợ cô con ai?

Cái hợ t hàm đợ y tính “khợ o sát” cợ a ông giợ ng kim chĩa vào tôi. Tợ t nhiên lợ n này tôi đã “thợ u” câu hợ i. Ông anh tôi chợ đợ n phợ i xem ý ngợợ i ta mà trợ lợ i là gì. Tôi đồng đợ c:

- Đợ em không con ai cợ .

Có bợ t tại tôi cũng nghe tiợ ng cô gái “đợ ng minh” cợợ i văng lên. Tiợ ng ho khợ c khợ c giợ u tiợ ng cợợ i “thiên nhiên” là cợ a ông ngợ i kợ cợ a sợ , anh chàng trung niên tợ đợ u chợ a nói gì chợ t rút kính lau lợ y, lau đợ . Chợ còn lợ i hai khuôn mợ t cợ a hai chợ t giợ ng “ngợợ c đợ i” là thợ n ra. Giợ ng kim rít lên:

- Cô hợ c đâu kiợ u nói trợ u ngợợ i thợ hợ ? Cô biợ t tôi là ai không?

Tôi nghợ t mợ t chợ hiợ u mình có tợ i gì. Tôi quay sang “đợ ng minh” cợ u cợ u nhợ ng cô ta còn mợ i cợợ i đợ n mợ c chợ y bợ n ra hành lang, vợ i vàng lao ngay vào ông Bình đang bợợ c tợ i. Cô khợ “ợ i”, ngợợ ng nghợ u. Bợ n ngợợ i còn lợ i kéo ghợ đợ ng lên chào đợ ng loợ t. Chợ có tôi đang ngợ n ngợ vì “quợ mợ ng” nên ngợ i tợ i chợ khợ lúng búng.

- Chào mợ i ngợợ i! - Giợ ng sang sợ ng đợ ng chợ t Sợ p - Làm quen vui quá. Nhân viên mợ i có quà cho anh em hợ . Đợợ c đợ y.

Quay sang bên, ông giám đợ c nói:

- Anh Trung tợ chợ c và chợ kợ toán lên phòng tôi có viợ c cợ n bàn nhé!

Hai ngợợ i đợ ng đợ y theo ông lên phòng. Tôi toát mợ hôi. Thợ xong. Ông anh nhợ c “khợo lợ i vợ i ông trợợ ng phòng tợ chợ c mợ i hòng đợợ c vào biên chợ ”. Loợ ng quợ ng thợ nào tôi “trợ u ngợợ i” ông ta rợ i. Vợ này khợo đợ t!

Ngày sau, tôi đợ n, chợ ng có chợ riêng cợ a mình trong phòng, chợ ng có viợ c cợ thợ . Giám đợ c bợ o làm quen công viợ c nhợ ng có ai nói năng gì vợ i tôi đâu. Cô “đợ ng minh” trợ n nên giợ kợ . Mợ t ai cũng nhợ bợ c tợợ ng. Cợ m tợợ ng tôi bợ tợ y chay. Tôi ra hành lang nghe chim sợ chớu chít trên nhánh xà cợ , buợ n bã nhợ giợ a đợ o hoang. Vài ngày sau, giám đợ c chợ tôi phòng nhợ , kêu đợ n đợ p, kê bàn vào lợ y chợ làm viợ c. Sáng 8 giợ đi, trợ a cợ m nhà, chiợ u lợ i công ty. Viợ c duy nhợ t là ngợ i và ngợ qua cợ a sợ . “8 giợ vàng ngợ c” thợợ i mái tiêu. Chán, tôi lò dò xuợ ng phợ thăm tình hình Model cợ a Hà nợ i.

Tợ ngày tôi đi làm, dù tợ p sợ không lợợ ng, mợ yên lòng hợ n. Tôi thành “thợ t nghiợ p” toàn phợ n. Hiợ m hoi gợ p bợ n bợ n chợ ng biợ t kợ chuyợ n gì. Chợ ng lợ kợ chuyợ n “năm anh em trên chiợ c xe tăng” hợ ra là nã đợ n vào tôi. Hay kợ chuyợ n Sợ p sáng đợ o qua công ty vài phút là biợ n. Thợ nh thợợ ng, ông đợ nh vợ trong phòng thì toàn thợ y “hợ p... kín”. Có lợ n không nén đợợ c tò mò, tôi ghé tai nghe trợ m. Hoá ra các bợ chợ i “tá lợ ”. Tôi chán ngợ y đóng vai ngợợ i thợ a. Ho hoe tính chuyợ n xin thợ chợ khác đã bợ ông anh đợ y thợ nào là đợ c kiên tâm “trợợ ng kợ kháng chiợ n”.

Tiợ n tiêu do mợ tài trợ đợ ăn sáng, bợ m xe, tình rợợ ng tuyợ ch, công viợ c đợợ i ruợ i. Tôi tù túng trong mợ i ràng buợ c tợ nhà đợ n công ty. Mợ tôi nhợ c khợo chuyợ n “gia đợ ng”. Tôi tợ nh queo:

- Mợ chi tiợ n. Con ra chợ coi thợ ng nào “sợ chợ nợợ c cợ n” mua vợ làm chợ ng.

Bà chán. Tôi buồn, tôi nhớ nhà Nga. Khi đó tôi chỉ nhìn thấy những người đi u đen tuyền mà chế nhạo khi vui rồi, tôi biết, tôi hiểu nó. Cho dù ngày đó có buồn, có khó khăn, khổ cực nghĩ tới những tốt đẹp thì rõ ràng để mình phải vượt qua. Còn sống nên quê hương sao tôi lạc lõng. Ai giúp tôi mài bớt những sự, góc cạnh để có thể lăn tròn trong xã hội này?

Tôi thấy buồn, tôi nghĩ nhà xem vui tuồng “tân cổ giao duyên”, ngoan như bà góa thì tốt vui chế nhạo. Chuông điện thoại kêu, tôi uống nước.

- Thu hả?

- Thu đây, ai đó?

- Còn nhớ Thằng “mép” không? Tao đây.

- Ôi Thằng, mày đang ở đâu vậy? Tôi reo lên khi nhận ra thằng bạn thân thì ngày học phổ thông đến suốt năm tháng ở Nga.

- Matxcơ va chỗ ở đâu. Mày thì nào, nghe tôi nó báo đi làm rồi hả?

- Làm nghề gì, chán muộn báo. Tao đã thấy rồi mày khuyên là “chân lý”.

- Thì mày còn thích đến với “chân lý” không?

- Thích cũng phải qua cái “cổ a” mới đi được “chân lý”. Còn mày thì nào?

- Tao gọi với hỏi mày chịu qua giúp tao phân trách nhiệm kế toán cho công ty cổ a tao ở Matxcơ va không? Đừng ý tao gọi gọi vậy làm hề chi. Tao đi làm ra chỗ mày để khoe năng, đúng nghề và tính “bà la sát” cổ a mày mới trở về được bạn trong công ty. Nghĩ sao?

Tôi biết người chế nhạo nói được cái nào. Hơn một năm qua, tôi đã biết, ở Việt Nam “nghề” sáng giá nhất là “nghề đi Tây”, “nghề xuất ngoại” dù nghề hèn, dài hạn. Những ai chế “nghề” này chắc chắn là Sếp. Mà Sếp chế “dài hạn” vì đi lâu để “vĩnh cửu” chế “nghề hèn” Sếp OK đầu tiên.

- Ê, chán nhớ nhà Nga chớ mà im như thóc vậy?

- Không... tao đang tính – tôi lúng túng không biết nên nói gì để hỏi “phong cách nghề ở Hà Nội”- mà tao lo đi nhà số “ê số c”...

- À... mày đừng nhảm nhí chế nhạo gì tao không biết những người như anh chị thì yêu mày thì lấy tao đi. Tao yêu mày lâu rồi.

Lần này tôi “cơm khau” hoàn toàn. Thằng chế chuyện gì:

- Nói thì tốt vậy.

Trời ơi, mà tôi nói cơm có sai “Ngưu tầm cỏ, báng bèo như mày, chế góp thì ngang ngửa”.

Những dù “cổ chu” cái nào tôi cũng không thể ngừng ra được màn tình “mày” “tao” qua điện thoại quật!

- Thu ơi, suy nghĩ đến trả mai nhé! Thì Edison chế cho suy nghĩ 5 phút thôi mà -Thằng chế hi hi- không đùa đâu, 100% nghiêm túc. Hơn mai!

Máy bay cất cánh, mình để quê hương chào nghiêng. Dòng sông Hương kia rồi, quanh năm để

Việt Kiều u hoài hóm hỉnh

Tác Giả: Khuy&t Danh

Chúa Nhật, 05 Tháng 9 Năm 2010 20:42

đäm phù sa. Hà nái li ti, nhäp nhä mái ngäi. Tôi läi ra đi län näa. Chät nhä nhä, bäng khuäng vä Hà nái, vä mä.

Giäng cô chiêu đäi viên Nga nhä cängäi ngäi cänh đeo däy an toàn nghe quen nhä mäi häm qua. Nhäng hình nhä vän cägì là lä. Có lä, lä vì không ngängäng nhä khi xäa sang häc. Con đäng phía träc sä không träi thäm, sä không ít khó khăn, nhäng tôi biät, đä đó tôi có thä säng và làm viäc mình mong muän. Cäm giäc tä do ngät ngào.

Hà nái mä đän qua làn mây mäng. Quê häng äi, ta sä vä nhä tìm bóng cây giäa con đäng chang näng. Sä vä đä thêm đäng läc ra đi. Vä đä hiäu ta Ngäi Việt Nam và Quê häng ngàn đäi vän mät!